

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

UsI-3552/14
UPRAVNI SUD
U ZAGREBU

PRIMLJENO
29-01-2018
dana20

Poslovni broj: Usž-689/17-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Sanje Štefan, članica vijeća te više sudske savjetnice zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, koju zastupa opunomoćena o dipl. iur., radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o zahtovu tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3552/14-9 od 29. studenoga 2016., na sjednici održanoj dana 11. siječnja 2018.

presudio je

Poništava se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3552/14-9 od 29. studenoga 2016. i sudi:

Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/14-01/703, URBROJ: 376-05/AB-14-1 (IM) od 8. rujna 2014.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev za oglašavanje ništavim odnosno poništenje tuženikovog rješenja kojim je rješenjem odbačen tužiteljev zahtjev za rješavanje spora s operatorom javnih komunikacijskih usluga Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba u vezi prigovora na sklapanje pretplatničkog odnosa za određene telefonske brojeve.

Protiv označene presude tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu te zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 66. st. 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Žalitelj tvrdi da je Upravni sud pogrešno odbio njegov zahtjev za rješavanje spora zbog stvarne nenadležnosti uz obrazloženje da se u konkretnom slučaju ne radi o sporu iz članka 51. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Tvrdi da je tuženik ušao u meritum spora i utvrdio da su ugovori sklopljeni sukladno propisima, što on osporava jer mu nisu dostavljeni mobilni uređaji koji su bitan sastojak ugovora. Tvrdi da je tuženik pregledom dokumentacije zaključio da su ugovori sklopljeni u skladu s propisima, što on osporava, jer tijekom cijelog postupka nije zatražio zaključenje ugovora nego da je njegova dokumentacija zloupotrijebljena. Slijedom navedenog predlaže poništiti pobijanu presudu i utvrditi ništavost spornih ugovora.

Tuženik u odgovoru na žalbu ističe da u slučajevima krivotvorenja dokumentacije na koju tužitelj upire, korisnici imaju mogućnost pred Općinskim sudom tužbom tražiti od suda

da proglasi pretplatnički ugovor ništetnim, zbog nepostojanja pretpostavki za nastanak ugovora u kojem postupku će se utvrđivati autentičnost potpisa na ugovoru, odnosno autentičnost štambilja. Tvrdi da je on nadležan za rješavanje spora iz članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama i da se ne može upuštati u rješavanje sporova izvan propisanog. Predlaže odbiti žalbu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Žalba je osnovana.

Po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud nije u dovoljnoj mjeri razmitrio sva pravna i činjenična pitanja, što je utjecalo na donošenje zakonite i pravilne presude, to je osnovan razlog bitne povrede odredaba pravila sudskog postupka na koji upućuje žalitelj.

Isto tako, prvostupanjski sud je nepotpuno utvrdio odlučne činjenice u sporu te o utvrđenim činjenicama izveo pogrešan zaključak, tako da je osnovan i žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu. Na tako pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud nije pravilno primijenio materijalno pravo, stoga je osnovan i žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Naime tuženik je, na temelju odredbe članka 41. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.), odbacio zahtjev žalitelja za rješavanje spora operatorom javnih komunikacijskih usluga Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka.

U obrazloženju svog rješenja tuženik tvrdi da ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka u skladu s odredbom članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14. – dalje u tekstu: ZEK).

Naime, prema toj zakonskoj odredbi u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluge, iznosom kojim je korisnik zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge ili prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora, krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora HAKOM-u.

Međutim, navedeno stajalište prvostupanjskog upravnog suda ovaj sud ne prihvaća i smatra da je povrijeđen zakon na štetu žalitelja jer postoje pretpostavke za primjenu naprijed citirane odredbe članka 51. ZEK-a budući da se ovdje radi o povredi odredaba pretplatničkog ugovora.

Naime, žalitelj je tijekom čitavog upravnog postupka te tijekom upravnog spora izričito tvrdio da nije podnio zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa, da nije potpisao ugovor o kupnji uređaja i da je predmetni događaj prijavljen Općinskom državnom odvjetništvu, što jasno proizlazi iz priložene potvrde nadležne policijske postaje.

Kako, dakle, iz navedenog činjeničnog stanja proizlazi da žalitelj nije podnio zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa i sklopio predmetni ugovor, to se u predmetnom slučaju radi o povredi odredaba pretplatničkog ugovora u kojem slučaju je žalitelj kao krajnji korisnik usluga mogao podnijeti zahtjev za rješavanje spora HAKOM-u koje činjenice je tuženik bio dužan kao operator imati u vidu.

Na kraju, ovaj sud prihvaća tvrdnje prvostupanjskog suda u dijelu da tuženik nije nadležan za odlučivanje o eventualnom počinjenju kaznenog djela, a niti je ovlašten utvrđivati bilo kakve činjenice vezane za eventualno počinjenje kaznenog djela, jer je to stvar kaznenog postupka o kojoj će rješavati redovni kazneni sud u okviru svoje nadležnosti.

Međutim, ovaj sud je ocijenio da temeljem žaliteljevih prigovora i dokaza koji postoje u spisu predmeta proizlazi da isti nije podnio zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa te da nije preuzeo uređaje po povoljnoj cijeni te da je tuženikovim rješenjem povrijeđen zakon tužitelju na štetu. Isto stajalište je ovaj sud zauzeo u presudi poslovni broj: Usz-2227/16-2 od 18. kolovoza 2016.

S obzirom na sve navedeno, ovaj sud je žalbu tužitelja ocijenio osnovanom te je poništio prvostupanjsku presudu na temelju članka 74. stavka 2. ZUS-a.

U Zagrebu 11. siječnja 2018.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otpisavka - ovlašten službenik

